

Anna ŠEBESTOVÁ, *Karel Stehlík jako spolutvůrce podoby jihočeského poválečného výtvarného umění*. Bakalářská práce PF JU v Českých Budějovicích, České Budějovice 2015 (51 s. + přílohy).

Posudek vedoucí bakalářské práce:

Anna Šebestová si za téma své práce zvolila životní i profesní osudy regionálního výtvarníka Karla Stehlíka, který svůj život i dílo spojil s městem Milevskem a krajinou Chyšecka a Orlicka. Východiskem se jí stala klasická biografie, přičemž se vedle životního příběhu umělce rozhodla rovněž zpracovat jeho roli v systému kulturní politiky po roce 1948 a alespoň stručně zhodnotit jeho umělecké dílo. Tomuto záměru podřídila i celkovou strukturu práce, jejíž základ tvoří po úvodu a obecném historicko-geografickém popisu města Milevska tři vnitřně rozčleněné bloky s výše zmíněnými tématy. Ne všechny zvolené cíle se jí však podařilo bezezbytku naplnit.

Nejlépe si autorka poradila s životopisnou črtou. V hojné míře využila Stehlíkovy paměti – ač se však snažila o jejich kritiku, v některých chvílích se jí bohužel ne zcela dařilo získat od velmi čtivě a emotivně napsaného pramene potřebný odstup. K doplnění životních osudů Karla Stehlíka Anna Šebestová využila i životopisné črty Miloslava Krajného a Miroslava Nýdla a navštívila rovněž celou řadu paměťových institucí (Milevské muzeum, Státní okresní archivy v Písku a v Č. Budějovicích, Archiv Akademie výtvarných umění v Praze, Národní archiv v Praze) a vytěžila prakticky všechny dostupné, mnohdy i velmi marginální informace. Životopisný medailon patří z celé práce k tomu nejlepšímu.

V dalších kapitolách se Anna Šebestová pokusila zmapovat Stehlíkovo veřejné působení, a to jak v místě svého bydliště, kde působil několik desetiletí jako učitel a zároveň se podílel i na významných kulturních aktivitách města, které snad i díky jeho zájmu nebyly po roce 1948 zrušeny (milevské maškary), tak i v komunistické straně a uměleckých spolcích a svazech. Svůj výzkum opřela opět o archivní zdroje, které jí však neposkytly z důvodu neuspořádanosti fondů (zejména fond Československých výtvarných umělců) dostatek informací. Autorce se navíc i přes veškerou snahu zcela nepodařilo zorientovat se v problematice kulturní politiky Československa v období let 1945–1985 (tedy v době Stehlíkova aktivního politického a svazového života). Ve výsledku tak kapitoly působí spíše jako výčet Stehlíkových aktivit, než fundované proniknutí do spleťových přediv politického diktátu a osobních vztahů a řevnivostí, které utvářely atmosféru socialistického umění.

V posledním bloku se pak autorka věnovala vlastní Stehlíkově tvorbě, kterou pojala v lineárním sledu a zaměřila se na klíčová témata a motivy. Kapitola má opět spíše výčtový charakter, což je vzhledem k tomu, že Anna Šebestová nestuduje dějiny umění, pochopitelné. Jen škoda, že nevěnovala větší pozornost Stehlíkovým obrazům, zachycujícím poválečnou přeměnu krajiny – právě tato díla nabízela široký prostor pro interpretace a pochopení Stehlíkovy role v systému poválečného výtvarného umění.

Práce je napsána velmi úsporným jazykem, který v některých chvílích spíše připomíná slovníkové heslo, textu by jistě prospělo hlubší zdůvodnění a propracování zjištěných závěrů. Vyskytuje se v něm minimum chyb a překlepů a rovněž grafická úroveň je dostatečná (s výjimkou špatně očíslovaných příloh). Vzhledem k výše uvedenému doporučuji práci k obhajobě a hodnotím ji stupněm

v e l m i d o b ř e .

PhDr. Jitka Rauchová, Ph. D.

České Budějovice, 16. srpna 2015